

Scrisoare deschisă către Domnul Ion Caramitru:

28.09.2019

Mult stimat Domnule Caramitru,

Om-de-teatru, Om-de-Cinema, Actor de teatru și de film, Animator, Regizor, Director artistic, Manager, Ministru al Culturii, Plăsmuitor de drumuri artistice pentru atâția mulți alții care vă datorează nu numai “cariera” (îmi displace cuvântul) ci, pur și simplu, chiar existența lor ca actori sau regizori...

Știu că pe tărâmurile mioritico-artistice se poartă să-ți înjunghii fratele, iar prin Olimpuri se practică și uciderea tatălui. Dar chiar și acolo, până la un punct.

Basta! cum ar striga-o Goldoni!

O statuie de piatră sau bronz se poate dărâma. Dar NIMENI NU ARE CUM să distrugă un monument făcut din artă, din vis, din iscusință, din muncă grea, din meșteșug, din devotament, din neprecupețire... Din acelea despre care spunea Horațiu, iar după el și, Pușkin : “Exegi monumentum, aere perennius” / „Un monument ‘nălțat-am, care mai veșnic e decât arama” (Horațiu, *Ode*, III, 30, 1)

Vă știu de când, foarte-tânăr și super-promițător actor, făceați sub aripa lui Liviu Ciulei primii pași în Teatru. Cu BRIO deja. De atunci vă urmăresc parcursul ca foarte mulți, chiar FOARTE-FOARTE mulți, oameni nu numai din breslele artistice ci și din rândurile unui PUBLIC, pe care, mereu, de vreo 50 de ani încoace, l-ați cucerit și sedus la fiecare apariție sau realizare.

O ȚARĂ ÎNTREAGĂ v-a văzut urcând treaptă cu treaptă scările unui pedestal nu spre o cușcă, de (pe nedrept caricaturizat) dinozaur, ci spre un veritabil monument pe care nimeni nu are puterea, nici dreptul, de a vi-l confisca.

O țară a CULTURILOR precum Anglia v-a dat un titlu de noblețe (care nu se dă oricui, mai ales străin fiind!), iar aceasta tocmai datorită titlurilor de noblețe culturală și artistică pe care le aveți deja.

Ați dat Teatrului Național o nouă viață și strălucire, și nu am în vedere doar o superbă clădire ci, mai mult decât atât: o nouă vizibilitate națională și internațională. Ba chiar regională prin multitudinea de turnee pe care neobosit le faceți prin țară.

Foarte recent ați reușit să faceți din personajul pe care îl jucați în SHAKESPEARE-ianul Neguțător din Veneția, încă un rol de antologie dintr-un palmares care nu mai avea nevoie să fie amintit nimănui, căci grăitor, mai mult decât orișice titlu, prin sine însuși.

Domnule Caramitru,

Vă bucurați de privilegiul, cu care vă puteți mândri fără falsă modestie, că AVEȚI UN PUBLIC LARG CÂT (cel puțin!) ȚARA. Alături de toți cei foarte numeroși care vă admiră și vă iubesc, puteți spune cu încredere și cu fruntea sus : *Non omnis moriar...* / „Nu voi muri ... (Horatiu, *Ode*, III, 30, 6)

Gigi Căciuleanu